

blev fremsat i Folketinget. Jeg skal endnu nævne, at der er tilføjet en § 45, der kun vedrører de sønderjydske Landsdele, idet den indeholder den Bestemmelse, at de kommunale Kontrakter vedrørende Jagtrettens Udøvelse i Sønderjylland, der for Tiden gælder, vil være at respektere, til de paa lovlige Maade udløber. I øvrigt skal den her i Landet gældende Lovgivning ogsaa træde i Kraft i Sønderjylland.

Endnu vil jeg gerne sige, at det er umuligt, at et Forslag, der rummer saa mange Enkeltheder som en Jagtlov, skal kunne tilfredsstille alle Opfattelser. Det har derfor ogsaa stedsse vist sig at være forbundet med store Vanskeligheder at gennemføre Forbedringer i vor Jagtlov. Det er Aarsagen til, at den er saa gammel, som den er, 28 Aar. Man har adskillige Gange søgt at indføre Forbedringer, men disse Forsøg er strandet, idet der har meldt sig saa mange Særinteresser og saa mange forskellige Opfattelser, ofte vedrørende i og for sig ret ubetydelige Ting, at det, som sagt, har været meget vanskeligt at faa en endelig Vedtagelse i Stand. Skønt jeg ogsaa for mit Vedkommende maa tilstaa, at der i det foreliggende Lovforslag er Ting, som jeg kunde ønske anderledes, indeholder det dog efter min bedste Overbevisning meget store Fremskridt i Sammenligning med den for Øjeblikket gældende Jagtlov, og hvis vi nu gennemfører Lovforslaget, som det her foreligger efter at have opnaaet Tilslutning af et Flertal i det andet høje Ting, vil de Fremskridt, der uimodsigelig findes i det, være vundet, og paa Grundlag af de Erfaringer, der derefter indhøstes, vil der i den kommende Rigsdagssamling og senere kunne stilles Ændringsforslag, der da muligvis kan gennemføres; men selv om de ikke kan gennemføres, vil dog de Fremskridt, som dette Lovforslag indeholder, være fastlagt, hvilket vil være af meget stor Betydning. Jeg har, ikke mindst i den sidste Tid, modtaget talrige Vidnesbyrd herom ude fra Landet, ikke blot fra Jægere, men ogsaa fra mange andre, som er interesserede i, at det Formaal, Lovforslaget tilstræber, nyder Fremme, og jeg kan derfor kun anbefale det høje Ting at vedtage Lovforslaget, idet jeg anmoder de ærede Medlemmer om at stille sig saa velvilligt til det, som det er muligt. Jeg tror, det vilde være meget ønskeligt, om Lovforslaget kunde blive gennemført, saaledes som det her foreligger. Det rummer altid en Fare — det viser tidligere Forsøg paa at gennemføre Ændringer i Jagtloven

— at røre alt for meget ved de enkelte Bestemmelser — man ved, hvor man begynder, men man kan næsten ikke vide, hvor man ender, idet der er saa overordentlig mange forskellige Interesser, der berøres af de mange Detailler, som et saadant Forslag rummer.

Med disse Bemærkninger anbefaler jeg Lovforslaget til det høje Tings Velvillie og til hurtig Fremme.

Hauch: Jagtlove har i tidligere Tider, lige siden 1850—51, givet Anledning til store Debatter her paa Rigsdagen. Navnlige før 1894, da vi fik den Jagtlov, vi nu lever under, har Spørgsmaalet, om ikke just givet Anledning til store Konflikter mellem de to Ting, saa dog ført til, at naar man det ene Aar vedtog Jagtloven i een Skikkelse i Folketinget, vedtog man den det samme eller det følgende Aar i en anden Skikkelse i Landstinget. Først i 1894 lykkedes det at faa en Jagtlov, som i nogen Maade tilfredsstillede de Ønsker, der paa det Tidspunkt kunde siges at være almindelige.

Det Lovforslag, der her foreligger, falder paa meget væsentlige Punkter sammen med det, der blev fremsat i Folketinget i 1920, og dette hvilede, ligesom det her foreliggende, i alt væsentligt paa et Arbejde, der er udført af det af den højtærede Landbrugsminister omtalte Udvalg paa 9 Medlemmer, valgte af Dansk Jagtforening, Dansk ornithologisk Forening og af Foreningen til Dyrenes Beskyttelse. Dette Udvalg, som afgav Betænkning i 1918, blev i sin Tid nedsat paa Foranledning af Foreningen til Dyrenes Beskyttelse, og jeg ønsker her at sige, at det efter min Opfattelse har udført et særdeles godt og paaskønnelsesværdigt Arbejde. Baade naar man tager Hensyn til Beskyttelsen af Dyrene og til en rationel Udnyttelse af den Indtægtskilde, som Jagten kan være, byder det Lovforslag, der her foreligger for det høje Ting, meget væsentlige Fremskridt i Sammenligning med den nu gældende Jagtlov. Det er jo saadan, at ikke alene de Mennesker, der er interesserede i Jagten, men overhovedet alle, der har Interesse for Naturen og føler Glæde ved at se Fugle og andre Dyr færdes derude, er stærkt interesserede i de Spørgsmaal, Jagtloven omhandler. Derfor viser det sig ogsaa, at der er Vanskeligheder ved Gennemførelsen af en Jagtlov, og de Forhandlinger, der er ført i det andet høje Ting, viser tydeligt, at der har været endogsaa meget betydelige Vanskeligheder